

DEMÀ
Josep Ramoneda

Salvador Cardús

Cal més veritat

La principal condició perquè el procés sobiranista segueixi endavant és afegir-hi veritat. I per veritat entenc el reconeixement franc de les dificultats presents i futures que ha de superar si vol mantenir el colossal desafiament que hem plantejat tant a l'estat espanyol com a la mateixa societat catalana. Remarco que no he dit *la veritat*, i encara menys *la meua veritat*. Hi ha tantes veritats com diverses són les perspectives, les presses o les expectatives que cadascú associa al final del camí. Però ara ja no podem fiar-ho tot a l'entusiasme col·lectiu i seria irresponsable amagar la magnitud dels obstacles per por de desil·lusionar-nos. És un combat que no es guanyarà amb arrogància sinó amb intel·ligència. I si ja s'ha plantat cara a les pors que venien de fora, ara cal superar les pròpies pors, les que s'originen al cor del mateix moviment independentista, i que són les més perilloses.

IEL PRIMER que s'ha de reconèixer, sense pretextos, és que la independència necessita més suport, perquè amb l'actual fem curt. L'avenç que ha fet l'independentisme en deu anys és impressionant. I no es pot pas qüestionar la valuosa victòria del 27-S, assolida en condicions extremadament adverses, que permet que el Parlament i el Govern segueixin avançant en el projecte. Però no n'hi ha prou per acabar-lo. Convé analitzar per què del 9-N del 2014 al 27-S del 2015 no s'ha seguit creixent com s'esperava. O per què antics votants d'ERC o de CDC es van decantar per la CUP i van deixar Junts pel Sí a un diputat de poder fer govern. I no es poden cometre errors d'estratègia: ni pel que fa a la velocitat, ni a l'ordre de les decisions a prendre.

CAL VERITAT, TAMBÉ, en la previsió de les dificultats internes que es produiran quan debatem sobre el model de país i hàgim de distingir entre el que és desitjable, el que és necessari i, sobretot, el que és possible. Fer un país nou ha de permetre canvis impossibles dins l'actual estat espanyol. Però el nou país no és un full en blanc on es pot escriure qualsevol cosa. Decidir com gestionem la complexitat lingüística, si ens mantenim a la UE o com assumim les responsabilitats exigibles en Defensa és un afer d'una gran complexitat tècnica i política que no es pot tractar alegrement ni es pot ajornar més si volem més adhesions. Clar i net: la República Catalana no satisfarà tots els desitjos particulars ni totes les aspiracions col·lectives.

I, ARA MATEIX, CAL tota la veritat sobre les dificultats per fer govern. Les condicions que posa la CUP, més enllà del veto al president Mas, ens allunyen dramàticament de la independència.

PERE VIRGILI

Les condicions que posa la CUP, més enllà del veto al president Mas, ens allunyen dramàticament de la independència

entrar el clau de la formació de govern per la cabota d'imposar un model de país que ni té un suport majoritari ni és viable. S'imposa una confrontació directa i immediata amb l'Estat que no es pot guanyar. I si s'està disposat a fer tota mena de piruetes perquè es tem el possible resultat d'unes noves eleccions al març, deu ser que no es té prou confiança en la consistència de la pròpia força.

SI ENS HEM DIT que era la societat civil qui havia portat la iniciativa, els difícils equilibris que ara es viuen en el pla polític institucional també els ha determinat aquesta mateixa societat civil, que ha actuat amb candidesa. No haver-nos dit tota la veritat ha fet pensar que més que no pas la prudència el que calia premiar electoralment era la temeritat. Que nosaltres hi posàvem el somriure, i que els polítics ja ensenyarien les dents. Però la radicalitat i la força del sobiranisme ens l'ha donat, paradoxalment, la moderació i la fragilitat de les voluntats que s'hi han afegit a darrera hora. La victòria no l'obtindrem per la intransigència dels primers incondicionals, sinó per la confiança serena dels darrers que s'apunten a la causa de la llibertat.